

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 11

2) Til statsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren opgive den hidtidige praksis med hemmeligholdelse og i stedet udlevere alle relevante oplysninger til Thulearbejderne i Thulesagen?«

Formanden:

Til dette spørgsmål er anmeldt to medspørgere.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt starte med at ønske statsministeren velkommen tilbage her til Folketingets spørgetid. Jeg ved jo, hvor meget statsministeren hele sommeren har set hen til de her onsdag eftermiddage. Nu får vi jo så et helt år, hvor vi kan nyde det sammen, og det synes jeg sådan set vil skal være glade for.

Grunden til, at jeg har bedt om et spørgsmål her, er, at det jo ikke er af ny dato, at danske regeringer, hvad skal vi sige, ligger på maven for USA. Det er, havde jeg nær sagt, en dårlig vane, som har eksisteret i mange år. Det skete jo også i forbindelse med nedstyrningen af et amerikansk B 52-bombefly bevæbnet med atomvåben på Grønland, hvorved der jo også skete miljøskader.

Der har vi nu fået en klar indstilling fra den juridiske tjeneste i EU om, at det hemmelighedskræmmeri, som man af hensyn til amerikanerne opretholdt, skal stoppe, og at man skal tage og give oplysningerne til grønlænderne og også til Thulearbejderne.

Så det er jo sådan set en sag, der ligger på den flade, at statsministeren kan fastholde den positive stemning her og med det samme meddele, at regeringen selvfølgelig har tænkt sig at efterleve det og omgående udlevere de oplysninger, som den juridiske tjeneste i EU har anmodet om.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Søren Søndergaard, at jeg har set meget frem til disse onsdag eftermiddage. Det gik så vidt under min sommerferie, når jeg sad under min palme, at hver onsdag kl. 13 viste abstinenssymptomerne sig, og jeg tænkte straks: Tænk, her kunne jeg havde været sammen med hr. Søren Søndergaard og hr. Villy

Søvnald og mine andre venner, mine onsdagsvenner.

Men nu er vi her, og jeg skal så sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg gerne vil benytte den her lejlighed til at understrege, at regeringens holdning er, at der hersker og skal herske størst mulig åbenhed om de undersøgelser, der i tidens løb er foretaget vedrørende Thulearbejdernes helbredssituation.

Nu har hr. Søren Søndergaard jo ikke nævnt, hvilke oplysninger hr. Søren Søndergaard henviser til, der ikke er udleveret i Thulesagen. Men jeg er informeret om, at en række dokumenter tidligere ikke har kunnet udleveres, fordi de var klassificeret af de amerikanske myndigheder og derfor ikke kunne videregives til andre end den danske regering uden amerikansk accept.

Nu er sagen rejst i forbindelse med, at den behandles i et udvalg under Europa-Parlamentet, det såkaldte Udvalg for Andragender. Dette Udvalg for Andragender har drøftet sagen den 30. september, og jeg må forstå, at udvalget vil skrive til den danske regering om resultatet af mødet. Og når vi modtager henvendelsen fra udvalget, vil vi fra regeringens side selvfølgelig forholde os til den henvendelse.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det var jo mange ord at bruge på ikke rigtig at svare på spørgsmålet. Jeg synes jo, at det er en lille smule slapt. EU, som statsministeren jo er betydelig mere begejstret for, end jeg er, har altså en juridisk tjeneste, og Europa-Parlamentet har en juridisk tjeneste, som har lavet et dokument, som statsministeren er bekendt med, hvoraf det fremgår, at Danmark skal igangsætte en lægelig overvågning af berørte Thulearbejderne samt frigive alle relevante oplysninger.

Det er en fuldstændig klar indstilling fra den juridiske tjeneste, og derfor må det da være meget simpelt for statsministeren at sige: Ja, selvfølgelig følger vi da det.

Hvad skulle forhindre statsministeren i at sige: Selvfølgelig følger vi det? Hvad er det for nogle hensyn, som statsministeren lægger over f.eks. de berørte Thulearbejders helbred, som det jo er tale om her? Mener statsministeren, at der er nogle overordnede hensyn, som gør, at berørte Thulearbejdere ikke skal have adgang til relevante oplysninger?

Det må da være den eneste måde, man kan forstå det på, hvis statsministeren ikke her klart og entydigt kan sige: Selvfølgelig vil jeg da følge